

тѣзи частъ на сѣкій домъ, съвсѣмъ че бѣше малка во всѣхъкътъ домове на Помпеи, бѣше превъсходно снабдена съ пиростѣи, тенжеры, тиганы, паницы и отъ сѣво друго безъ което и най искусныйтъ готвачъ тогашенъ или днешенъ кълне са че не може да ви наготви вечера; и понеже и въ старо време какъто и днѣсь имаше оскудность отъ дърва, заключавамы че древнитѣ готвачы бѣхъ много искусны за да готвятъ много бѣстѣя съ кѣлкото е възможно помалко дърва, спазва са доро до днѣсь единъ образецъ на едно таквози искусство въ неаполитанскія Музей; то е една подвижна готварница на велѣчина колкото една голѣма книга за четири тенжеры и за едно котле за топла вода. Ето единъ сждъ много потребенъ за да са приложи ра днешнитѣ наши библиотеки, защото той ще дава храна на тѣлото колкото тѣ на ума, и употребеніето ще разнствува само потуй че съ поголѣмо благодареніе щѣхмы да употребявамы остроумното оуи изобрѣтеніе на древнитѣ времена.

Насамъ натамъ тичахъ разны лица които не убѣгвахъ отъ остро око на думувладыката.

Охъ, охъ! думаше той въ себе си; проклетыйтъ Конгоръ призовалъ за помощници цѣла войска отъ готвачи, които нема, безъ сумѣніе, да шетатъ даромъ; ето и други разноски които ще са приложатъ на главната ми смѣтка. Тако ми Бакха! ще съмъ честитъ ако тѣзи негодници не ми откраднатъ нѣкоя скѣпоцѣнна чаша; тѣ иматъ дългы рѣцѣ и широки дрехы; тежко ми!

А между туй готвачитѣ са занимавахъ съ дѣлото си като че не обѣцахъ приеждствіето на Диомеда.

Евкліоне, донеси тенжерата за да обиваримъ сѣдата; немашъ ли по голѣма? Тѣзи не зема повече отъ трийсетъ и три; въ къщята дѣто азъ готвѣхъ и най малкытъ можѣхъ въ нужно време да съберѣхъ до петьдесетъ.

— Безумныйтъ, злонаправныйтъ, мысляще Диомедъ, говори за сѣдата катъ че ся намѣрватъ на пѣти даромъ.

— Тако ми Меркурія! Извика единъ младъ безбрадъ и повакъ въ готварството; че има ли поустарѣлы формы за сладка? увѣренъ съмъ че и най искусныйтъ готвачъ не ще сполучи съ таквызи нехвѣдиты сѣдове. И най простытъ отъ формитѣ на Салустія иматъ издѣлбаны сичката обсада на Траи, Ектора, Александра, Елена и манѣчкаго Астіанакса, че притурете и дървеня конь.

— Сбери си устата, хлапе! извика Конгоръ домашныйтъ готвачъ, който по видимоу оставише сичката на него дѣнь шестия на стю-